

Có một ngày vui ...

Nói như Thầy hiệu trưởng Trần Cảnh Xuân thì đây là Đại hội HD cấp quốc tế chứ hông phải chỉ có gói gọn trong miền Nam CA đâu nhe, vì lần này có khá nhiều các anh chị bè bạn đến từ các nước khác như Pháp, Canada, Úc, VN.. các tiểu bang gần xa trên toàn nước Mỹ, và các thành phố lớn nhỏ thuộc

Nam Bắc CA.. Những lần họp trước đông vui hao ra sao thì tui hông biết, chứ kỳ này thì thiệt là .. rình rang xôm tụ quá chừng chừng, đã vậy nhỏ HN mỗi ngày cứ thông tin thông báo trên mạng số người tham dự, đếm ngược thời gian.. y như đang chờ đợi giờ giao thừa! làm ai cũng hồi hộp trông ngóng cái ngày hội ngộ tương phùng ấy.. Mọi người đều sắp xếp công việc riêng để chuẩn bị cho cả tuần ăn chơi sắp tới (như Kiệt phải dụ khí bà xã cả tháng trời, nàng mới chịu cho Kiệt xông chuông mình ên xuống miền Nam CA, báo hại Lu Bu lo sốt vó chuyện dẫn bạn hiền lang thang cà phê Lú ngắm mấy em mặc đồ nhà

nghèo, nó mà Lú quên đường về thì có nước đĩa bay đầy nhà, lần sau đừng có hồng mần để mèn phiêu lưu ký.)

Đầu tiên là Ngọc Thủy kinh nghiệm đầy mình của phóng viên thường tham dự nhiều nơi động dao động thót nhất trong cộng đồng, liền đưa lên ý kiến “*tiền đại hội*” (có chò lắm tưởng là dự đại hội được ..có tiền!) vì biết chắc bạn bè lâu ngày gặp nhau, sẽ có rất nhiều chuyện để tâm tình, mà trong buổi lễ đông người khó nói ..cho đã. Vậy là chương trình ngày 29 đã được khá nhiều người ghi tên hưởng ứng, tui nhìn cái danh sách dài thồn mà bụng dạ nôn nao, tui réo nhỏ Thu Hương “*mày ráng chạy xuống đây họp bạn chiều thứ bảy, rồi sáng chủ nhật chạy về đi làm*”, nhỏ thở dài thấy mà thương “*hổng được đâu , tao cũng tiếc lắm, nhưng tao không thể xin nghỉ làm được..*” vậy là nhóm 68-75 thiếu một bà tám... phen này cho nhỏ ách xì văng mắt kiếng luôn.. Mặc dù làm “*nháp*” nhưng không khí vẫn hào hứng, đầm ấm tình bè bạn tha hương ngộ tứ xứ. Có những gương mặt rất thân quen mà phải đợi mấy chục năm mới có dịp gặp nhau, như anh Phúc gặp chị Tuyết chị Thủy, như NA gặp HN, anh Tuấn, anh Ân gặp anh Tính anh Nghĩa, Kiệt, KCT gặp Thạch bắc kỳ, Hai lúa gặp chị sui... và còn rất nhiều những hội ngộ thú vị giữa bà con chòm xóm ở Sóc trăng bây giờ mới biết, câu chuyện cứ thế mà rôm rả tiếng nói cười, mọi người quên bémng mấy chàng nhân viên nhà hàng đang thập thò chờ đóng cửa...

Tàn tiệc cũng gần nửa đêm, tui đang lơ ngơ chưa biết trôi dạt về đâu, có lẽ hai đứa ra ghé đá Huntington Beach trùm mền ngủ để sáng ngắm bình minh trên biển cho có vẻ lãng mạn, nhưng nhỏ CN ra lệnh biểu về nhà nó ngủ “*lãng mạn kiểu mày chắc trúng gió ò í e sớm*”, nó còn khêu nhẹ “*có nhân*” của nó “*Hey, dzia nhà Nhung ngủ nhe, bữa nay nhà hồng có ông xã*” khiến Đức ta xanh cả mặt.. Kiệt phải kéo bạn đi lẹ kéo bị CN bắt cóc thì không biết ăn nói sao với vợ hiền. Đúng là con nhỏ quậy hết biết! Đêm nay chắc có nhiều người thao thức trông chờ ngày mai Đại hội, gặp đồng đủ từng khuôn mặt Hoàng Diệu thân thương một thời chung lớp chung trường..

Ban Tổ chức phân công nhóm 68-75 tiếp tân, công việc bước đầu có vẻ lúng túng, người tham dự càng đông, khách mời, Thầy Cô, khoá đàn anh ...

toàn những người lớn tuổi nên khó mà phân biệt được ai Thầy ai trò, may nhờ tui dẫn HN làm sẵn trước các bảng tên theo danh sách và gắn vào áo mọi người nên ai cũng dễ nhận ra nhau.. tui gặp được mấy “ông” bạn xưa như TBCát Tâm, Lý Huê kỳ, nội nghe tên không cũng biết là quen rồi vì nick name này có giống ai đâu, phải gọi bằng ông vì cùng thời với nhau mà phe húi của lại bạc tóc hơn phe kẹp tóc, thậm chí đất trồng đồi trọc nữa.. như vậy chứng tỏ các chàng suy tư nặng gánh cuộc đời hơn các nàng hay sao? Chưa chắc à nhe. Nhưng có điều bạn bè lâu ngày gặp nhau, nói cười “gõn gằng” mấy tao y chang như thời còn đi

học nên thấy ai cũng tươi tắn hồn nhiên, thấy như mình trẻ lại cỡ mới... mười lăm. Khoái thiệt!

Sau những lời “phi lộ” của BTC như giới thiệu quan khách, phát biểu cảm tưởng của Anh Chương (BCH hội HD/ Nam CA) với lời văn tả cảnh tả tình rất ư là thống thiết mới biết anh soạn bài công phu ra sao..., phần sơ lược tiểu sử Ông Hoàng Diệu, quá trình thành lập trường, phần báo cáo tài chánh v.v .. là chương trình văn nghệ cây nhà lá vườn, mở đầu là hợp ca “*Học sinh hành khúc*”, Mặc dù KCT có ý chê là “*nữ sinh HD*” bây giờ mặc áo dài không còn “eo” như hồi xưa nên tui cũng hơi què độ, nhưng muốn cho ra vẻ lịch sự khi đứng trước đám đông, tui chơi luôn cái áo dài bông hoa vàng chói leo lên sân khấu, may quá nhờ vậy mà chụp hình ăn ảnh hết biết. Khi cả bọn đứng xếp hàng chuẩn bị hát, tui chợt nhớ tới Thầy Hoàng Việt Sơn với cây thước nhạc trường mùa may dềo nhẹo đứng trước mặt trong mỗi lần văn nghệ trường đề bắt nhịp bài này, và trong đám học trò trời thần bên dưới sân khấu có đứa đã rổng to.. “*học sinh Hoàng diệu ốm nhách như cây tăm nhang ..*”. Dĩ nhiên nói xong nó phải lùi thiệt lẹ, ông mà bắt được chắc cú lũng sọ.. Ôi ! Hơn 40 năm trôi qua mà sao nhớ đến thế!

Văn nghệ HD thì xôm tụ với ban nhạc đã chiến TNT của ba anh Tuấn, Nghĩa, Tính, cũng thuộc hạng tầm cỡ quốc tế chớ hông phải xoàng đâu nhe (vì 3 ông ở 3 nơi khác nhau, mới gặp lại sau mấy chục năm biệt) các bạn ở xa mới nghe qua, đừng tưởng lắm thuốc nổ TNT, hôm nay họ rất nổi với trang phục dân tộc, đàn guitar và lời nhạc thật ấn tượng.

Song Ca Ngọc Thủy - Hồng Nhan thì vẫn ăn khớp nhịp nhàng như đứng trước sân khấu trường HD ngày xưa mỗi độ Xuân về .. Hai lúa lên ngâm thơ, ca vọng cổ, Nhí nhất trong đám HD khóa đàn em là bé Thanh Nga, mặc dù “bé” đã mãn bà ngoại nhưng vẫn ham vui lên hát nhạc TCS, cũng mượt mà ra phết, nàng dâu Thanh Trúc của HD lên hát “*Ngày xưa Hoàng thị*” khiến nhiều chàng ngẩn ngơ khi nhớ về quá khứ.. hồi xưa tan trường lèo đèo theo chân ai, nhìn áo vồn bay mà hông dám bước song hàng.. Ai biểu nhát chi rồi bây giờ lại tiếc!

Nhóm 68-75 của tui điểm danh gần như đủ mặt, thiếu vài tên bận chuyện này kia nên hông về tụ họp được như chờ TH, LVC, TVL, MTP, LHT, LAH... nói tui nó “*trốn học*” thì cũng oan cho nó, già ham vui là lẽ thường tình, nhất là bạn bè mấy thuở mới có dịp tương phùng như lần này, hông đi được chắc tui nó cũng tiếc hùi hụi...

Có lẽ sôi động hào hứng nhất là điệu múa “*lâm thôn*” do ca sĩ Dương Minh Cảnh chánh gốc Khmer hát và sự tham gia đông đảo của Thầy trò HD, ai cũng cười vui rạng rỡ trong sân nhảy mà tui tin chắc rằng mọi người đều thật sự hân hoan trong không khí thân mật, đầm ấm tình đồng môn, đồng hương nơi xứ lạ quê người.

Kỳ họp này có thêm một điều đặc biệt là phát hành tờ Đặc San HD, một công trình đa đoan mà anh Ân đã thực hiện dưới sự góp sức của BBT, lúc đầu dự kiến là “*tiền vay bạc hời*” để in ấn, ai dè được

sự ủng hộ nhiệt tình của đông đảo Mạnh thường Quân, nên bây giờ có món quà này cầm trên tay.. mọi người đều thấy vui vui. Nhưng có tui là bất ngờ nhất khi thấy cái hình lớp 9A2 của mình nằm chình ịch ở trang bìa, hình này do nhỏ TH chụp cho bọn tui cách đây mấy chục năm, những gương mặt “*ngây thơ, khờ khạo*” là thế! lật từng trang, từng trang mà thấy lòng băng khuâng nhớ lại những kỷ niệm ngày xưa qua từng vần thơ, từng bài viết của bạn bè.. những hình ảnh Thầy Cô, trường lớp cũ.. “*để thấy lại em thời con gái / cặp sách trên tay rất dịu hiền*”. Câu này hay nhưng mà chắc hồng phãi dành cho tui rồi, vì hồi đó tui bạn có đưa nào dịu hiền đâu, húi cua hay kẹp tóc gì

cũng phá phách như khi!

Hôm trước khi họp HD, tui có đánh cái thơ mời rất “*chân chọng*” tui bạn nổi khổ của tui (trong đó có thêm sư ti Bạch Tuyết mới add tên vào nhóm lu bu) sau Đại hội xong là làm ơn kéo nhau lên nhà tui ăn dùm con heo quay mà vợ chồng tui đã dzái cúng để có được tổ chim cu này, trước mua vui, sau làm nghĩa, kéo hai đứa tui ăn mình ên, có nước bội thực mà chết.

Thơ gởi đi mà lòng hồi hộp sợ tui nó ngại đường xa đêm tối, từ chối tình tui, ai dè bạn bè chí cốt hết lòng với Núng, nên khi vừa tan sòng ở Santa Ana là cả bọn kéo nhau lên dự “*hậu đại hội*” rất khí thế làm tui lằng xằng uỳnh đít trở tài đảm đang với cái menu.. “*hầm bà lằng*”, đồ ăn không ngon đông bà con cũng hết, chắc bạn bè không nỡ chê nghề “*chặt to kho mặn*” của tui.

Nhà chật, không đủ ghế ngồi cho gần 20 người nên “*con chai*” thì “*hạ thổ*” nhậu nhẹt ở phòng khách và con gái ngồi sau bếp tám đã đời, chuyện xưa hồi đi học mà sao tui nó nhớ dai thế hồng biết, kể ra cười muốn bể bụng.. có đứa nào đó học lớp CN hồi đệ lục bên Bãi Xàu, một hôm vô trường rụt rè xin phép “*Thưa Thầy, cho con nghỉ học bữa nay, vú con đau..*”

ông Giám thị đỏ mặt lật đặt bước ra ngoài, chắc ông người miền ngoài nên hồng biết dân miền Nam gọi Mẹ bằng Vú. Cả bọn cười bò lẩn, cái vụ này chưa thấy tung lên mạng à nhe...

Ăn chơi cười giỡn gần vắng tuồng thì Anh Tuấn chạy lên thăm Núng và NA cho biết nhà, đồng thời gởi anh Nghĩa cho ba chàng lằng tởn ngày mai hộ tống về San Jose dùm, thấy anh Nghĩa hiền lành mũm mĩ nên nhỏ Hai muốn “*gạo gực*” trong lòng (chữ này của Núng Cần nói nhe, ai biết ông cũng giỡn một cây). Nửa đêm mà sân nhà tui cười ầm ầm với mấy tay tiểu lâm nắn ná chưa chịu về, ráng chọc nhau vài ba câu cho no bụng đường xa rồi mới chịu chia tay. Còn lại 4 chàng Cảnh, Kiệt, Đức, Nghĩa, và cha con

KCT ngủ lại nhà tui... Hậu đại hội kéo màn, bỏ lại một bãi chiến trường trong nhà bếp, chỉ còn cái đầu heo quay đang nhe răng cười với chủ nhà..

Đêm thấy như quá ngắn cho một cuộc vui. Ngày mai cả bọn trở về nhà với bộ quần áo cơm tất bật, hẹn hò cho lần họp mặt kỳ tới, năm tới hay vài chục năm nữa.. làm sao biết được sức mình bền bỉ tới đâu? Cuộc hội ngộ này ai cũng có niềm vui khi gặp lại bạn bè, Thầy Cô.. ai cũng có dịp gọi nhớ lại mái trường xưa một thời đi học hồn nhiên, thanh thản, hành trang cuộc đời lại có thêm một gánh kỷ niệm mang theo, làm ấm lòng kẻ tha hương lưu lạc. Riêng tui sau 3 kỳ Đại hội (tiền – chánh – hậu) thấy vui mừng vui quá vui, thấy mình giống như được trở lại những năm tháng tung tăng ở sân trường Hoàng Diệu, có bạn bè vây quanh nói cười í ới.. Bỗng chốc quên mất mấy sợi tóc bạc lòa xòa trên gương mặt già chát khú đế của tui!

Ngọc Ánh

